

рѣчки и рѣкы, отъ които воды-тъ ся стичать въ единъ главнѣ рѣкѣ, ся нарича *нейна система*, а всичкото пространство земно, отъ което ся събира въ въ нейъ вода-та видимо и невидимо, ся нарича *нейно корытище* (бассейнъ). Ако вземемъ нѣкоя часть отъ океана, нѣкое кое да е море, и ограничимъ всичко онова пространство земно, отъ което вода-та ся втича въ него, тогава това пространство ще состави *корытище на вземанъ-тъ часть*. Така могатъ да бѣдѣтъ разны корытища, отъ *корытище-то на единъ рѣкѣ до корытище-то на*

на божество-то, което е обиколено тукъ, както и на небо-то, отъ громъ и блистаніе. Като избѣжатъ мѣсто, отгдѣто ся гледать поблѣстящи небесны-тъ дѣгы, тиѣ приносятъ водопаду жертвы. До тука ся наслаждавахме водопаду издадалече. Сега нека пристѣпимъ поблизу до него и да надникнемъ въ самъ-тъ пукнотинѣ, въ която е принудена рѣка-та да прѣтече още 7 мили, прѣди да ся разшири и успокои. Рѣка-та пада неотвѣсно, а дълго-образно, безъ да ся докача до краища-та на пукнотинѣ-тъ. Въ това паданіе тя има видъ отъ исполинскѣ прозрачнѣ пеленѣ, гладкѣ, като огледало. И тая низпадающа масса, прѣди да достигне дѣно-то на пукнотинѣ-тъ, ся разлага на несмѣтно множество бисеры, отъ които во всички-тъ страни летѣтъ искры. Прѣдставете си сега дѣно-то на пукнотинѣ-тъ, затрунано съ клокотѣщѣ и бѣлѣ, като снѣгъ, массѣ, а въ нейъ тѣя мириады блѣстящи, скачащи и летящи звѣзды—и надъ таѣхъ чуднѣ картинѣ пече африканско-то сѣнце и облива съ радуженъ огнь полупрозрачны-тъ стѣлнове водны и блѣскавъ-тъ гладкость отъ запаленъ-тъ рѣкѣ, — прѣдставете си всичко това наедно верѣдъ оглушително-то грохотеніе, което неумолкну грѣми, още и верѣдъ роскошны-тъ вѣчно зелены дръвие—и вамъ ще бѣде понятно, зашто туземцы-тъ обожавать това чудо природы.